

ДО:

„БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393,
Адрес: гр. София, р-н Триадица, пл.
„България“ № 1, Административна сграда на
НДК, ет. 11, представлявано от
Изпълнителните директори: Господин
Борисов Йовчев, Тонислав Радославов Попов и
Ралф Бартолайт

ОТ:

„ЛЕНО“ АД, ЕИК 203217465, Адрес: гр.
София, бул. „Цариградско шосе“ № 96, ет. 7,
представлявано от адв. Николай Поппалов –
пълномощник на Изпълнителния директор,
тел.: 0878754828 , e-mail: n.poppalov@leno.com

ОТНОСНО:

**ИСКАНЕ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПРАВО
НА ОТГОВОР** по чл. 18, ал. 2 вр. с чл. 18, ал.
1 от ЗРТ

**ИСКАНЕ ЗА КОПИЕ НА ЗАПИС ОТ
ПРЕДАВАНЕ** по чл. 14, ал. 3 от ЗРТ

На 17.12.2023 г. (неделя), в часовия диапазон 8:30 – 8:49 ч., като част от сутрешния блок „Тази събота и неделя“ по програма bTV, в рубриката Glas, е излъчен репортаж със заглавие „Имот за милиони срещу заем от 350 000 евро. Разследване на Тина Ивайлова как бяха заграбени 130 декара“ (накр. „репортажа“). В репортажа са

изложени редица неверни, непълни и грешно представени факти, с които в крайна сметка се хвърля обвинение към „Лено“ АД, че е „заграбило“ имущество на Генчо Генчев ?!?! за 10 млн. лв. чрез кредит от 350 хил. евро. Представяването от мен дружество е засегнато от репортажа лице по см. на чл. 18, ал. 1 от ЗРТ и в това качество моля да ни бъде предоставено право на отговор, с което да представим опровержение на оспорваните твърдения – съгласно приложен списък.

Моля, с цел подготвянето на правото на отговор, на осн. чл. 14, ал. 3 от ЗРТ, да получим запис от репортажа, за наша сметка.

Моля, в най-кратък срок, да ни уведомите на посочените контакти, за вашето решение, за да обсъдим формата и съдържанието на правото на отговор, с цел да бъде спазено законовото изискване по чл. 18, ал. 3 от ЗРТ.

От приложените файлове, както и от описаните по-долу факти и обстоятелства, може да придобиете представа за всички участници в процесите, но бихме искали да изведем на преден план част от тях, защото са смущаващи и дават почва за уронване доброто име и престижа на медията.

„Кунд Инвест“ ООД е печелившата фирма от сделките, тъй като придобива имота „за 10 милиона“ за 110 хил. лева. Така фирма на 10 дни с 2 лв. капитал става „мултимилionна“. Към момента съдружници с по 50% са Борис Манолов и **Иван Василев Петлешков**. Иван Петлешков е собственик на **Трафик СОТ** и **TrafficNews** (в групата са и **GlasNews.bg**, **PlovdivTime** и **PlovdivNow**. Част от екипа на **Glasnews.bg** е разследващият журналист **Тина Ивайлова** - <https://glasnews.bg/page/team/>). Същата води рубрика **Glas** с **Тина Ивайлова** по **bTV**.

През лятото на 2023 г. самият **Иван Петлешков** инициира три срещи с ръководството на „Лено“ АД, на които поиска „Лено“ АД да се откаже от вземанията си за общо 1.2 млн. лв. (които в последствие да се разпределят към „Кунд Инвест“ ООД). „Лено“ АД не се отказва от правата си, а дни по-късно на

25.10.2023 г. получихме официално запитване от Тина Ивайлова по случая, което прилагаме. В искането си за информация до „Лено“ АД, г-жа Ивайлова се представя като „Разследващ журналист в bTV и GlasNews.bg“, а адресът за кореспонденция не е в редакцията на bTV, а гр. София /бул. Цариградско шосе 149/ сграда Б ет. 2.

Веднага ни направи впечатление, че с въпросите си, тя по-скоро дава мнение, отколкото да търси отговори и предположихме, че вероятно обслужва бизнес интереси. Все пак решихме да дадем официално становище, което ѝ изпратихме на 02.11.2023 г. **Становището на „Лено“ АД не беше отразено коректно в репортажа, а отразената част е непълна и представена в превратна светлина.**

Ето и цялото описание на казуса, с което се надяваме да внесем повече яснота около събитията, които бяха засегнати в репортажа:

„Лено“ АД е вписано като **Финансова институция в регистъра на Българска Народна Банка по чл. 3а от Закона за кредитните институции** и винаги се е стремяло да прилага най-високите стандарти и добри практики в кредитната си дейността. През 10-годишната си история Финансовата институция се утвърди като един от водещите небанкови кредитори в България, в следствие на което привлече над 50 млн. лв. инвестиции, основно от своите японски акционери.

През 2014 г. „Лено“ АД е предоставило бизнес кредит в размер на 350,000 евро на „Месна Компания Елтекс“ ООД (МКЕ). Кредитът е обезпечен с ипотека на недвижим имот, особен залог на селскостопански животни (свине майки и нерези) и солидарна отговорност на управителя Генчо Генчев (който не е съдружник в МКЕ) и Жена Колева - съдружник със 70% дял в МКЕ по това време – дъщеря на Генчев. Останалите 30% от фирмата по това време се притежават от съдружника Тихомир Илиев. Договорът за кредит, договорът за залог и нотариалният акт за ипотека са заверени пред нотариус при

извършване на всички необходими проверки и законови процедури, като договорната ипотека е вписана в Имотен регистър към Агенция по вписванията, а особения залог в Централен регистър на особените залози.

В случая икономическата цел на кредита е видна от самия Договор за заем – от една страна **стабилизиране на МКЕ чрез рефинансиране на текущите задължения и отблъскване на принудителното изпълнение**, а от друга – влагане на 236 хил. лв. оборотни средства за увеличаване на производството на свинско месо. Уговорен е **гратисен период по главница за първата година**, който да даде нужното време на заемополучателя да стабилизира дейността си. Допълнително страните уговарят първите 4 вноски да се предплатят със самите средства от кредита.

Със заема е погасен нередовен кредит на МКЕ към Първа Инвестиционна Банка. Видно от договора и ипотечния акт с ПИБ кредитът е бил с годишна лихва от 7.99%, такса управление 1% на година; неустойка от 27.99%, а обезпечението – идентично с това по кредита на „Лено“ АД. Т.е. към момента на рефинансиране **МКЕ е заплащало близо 37% лихва, неустойка и такса управление**. Допълнително е предстояла публична продажба на ипотекирания имот. Със заема от „Лено“ АД, МКЕ е намалило разходите си и е отблъснало принудителното изпълнение.

Относно твърденията на Тина Ивайлова, че кредитът е „безумен“, следва да се отбележи, че условията, които МКЕ е успяло да договори с „Лено“ АД, са стандартни за целия сектор по това време, като разполагаме с множество доказателства - произволни ипотечни актове на конкурентни финансови институции от този период и при сходни параметри на кредита, от които са видни лихвените и неустоечните нива. А МКЕ не е имало достъп до по-изгодно банково финансиране, поради лошата си кредитна история и финансово състояние.

По изпълнението на кредита – МКЕ заплаща общо 5 вноски от погасителния си план в общ размер от около 45,000 евро. В комбинация с удържаните вноски в размер на 35,000 евро се оказва, че длъжникът е заплатил доброволно **общо 80,000 евро**. След това „Месна Компания Елтекс“ ООД спира да плаща вноските си съгласно уговорения погасителен план. Горезброените факти са доказани в следните съдебни решения:

- Решение №260031/27.11.2020 г. по т.д. №72/2020 г. по описа на Окръжен съд – гр. Добрич;
- Решение от 10.03.2023 г. по арб. д. №6/2022 г. по описа на Арбитражен съд при Стопанска Асоциация – гр. Пловдив.

Стандартните процедури на „Лено“ АД в такава ситуация налагат да се положат усилия към доброволно уреждане на отношенията чрез взаимни отстъпки. Целта е да се намери взаимноизгодно решение, което да позволи на длъжника да обслужва задълженията си. В преговорите стана ясно, че МКЕ изисква допълнително финансиране от „Лено“ АД. Разбира се, на този етап всички рискови индикации сочеха, че допълнително финансиране не е възможно. С това преговорите се провалиха и единствената възможност на „Лено“ АД остана принудително изпълнение за събиране на задължението.

„Лено“ АД завежда дела, за да се признае по съдебен ред задължението на „Месна Компания Елтекс“ ООД, след което се обръща към Частен съдебен изпълнител. ЧСИ Николай Ников насочва изпълнението към недвижими имоти на длъжника, които в своята съвкупност представляват Свинокомплекс Карапелит. Извън това се оказва, че длъжникът няма друго имущество, а заложените селскостопански животни са изчезнали. ЧСИ възбранява имотите и подготвя изнасянето им на публична продан. „Лено“ АД никога не е желало да притежава Свинокомплекс, който не може да управлява, а единствено да се удовлетвори от публичната продан.

Преди ЧСИ да успее да стигне до продажба на имотите обаче, длъжникът извършва шокиращи и незаконни действия в опит да се осуети продажбата на Свинокомплекса, като той бъде „изнесен“ в друга фирма. На 25.05.2016 г. ЧСИ Николай Ников вдига възбраната върху по-голямата част от Свинокомплекса и в същия ден г-н Генчев, в качеството си на управител на МКЕ, продава тази част (93 дка + 27 сгради върху тях) за символичната сума от 100 хил. лв. на Свилен Райчев, която сума и към днешна дата не е заплатена. Няма как да знаем дали и колко пари е получил г-н Генчев в брой при сделката, както често се правеше в България в миналото, но **г-н Генчев сам оценява по-голямата част от Свинокомплекса на 100,000 лева.**

За да вдигне възбраната, ЧСИ Николай Ников „оценява“ целия Свинокомплекс на 9,4 млн. лева, което може би е оценката цитирана в репортажа. Оценките на ЧСИ изглеждат меко казано съмнително дори за незапознатото око. Обикновено експертни оценки на имот се състоят от над 10 страници аргументация, различни методи на оценка, сравнителен анализ, строителен анализ и др. Тези оценки се състоят от 1 страница, в която се дава административно описание на имота и неговата цена – немотивирани, неиздържани и нереални оценки, както ще се разбере по-късно. **Исключително удобно за Тина Ивайлова е да се коментира само тази порочна оценка.** Логично, на тази цена, не се намира купувач на публичната продажба, и възбраната е вдигната от ЧСИ, а имотът е продаден за символичната сума от 100 хил. лв. на Свилен Райчев – **с цел да се увредят интересите на кредиторите на МКЕ.** Този факт не е отразен в репортажа! **Още повече една оценка е адекватна до 6 месеца след изготвянето ѝ, а Тина Ивайлова цитира оценка, правена през 2016 г., в края на 2023 г.**

Няколко дни по-късно имотите отново са продадени, този път за 110 хил. лева от Свилен Райчев на „Кунд Инвест“ ООД – фирма учредена дни преди сделката с 2 лв. капитал. С тези действия на практика се блокира възможността Свинокомплекса да се продаде за дълговете на МКЕ. Дни след това, през юли 2016 г. новият собственик „Кунд Инвест“ ООД отдава имотите с обща площ 93 дка + 27 сгради върху тях под наем на

трета фирма – „Бигест Груп“ ЕООД за наем от **300 лв. на месец за срок от 25 години**. Можем набързо да направим примерна оценка по приходния метод като при 3,600 лв. годишен наем за 25 години **оценяват имота на 90 хил. лева**. Този факт не е отразен в репортажа!

В този момент ситуацията изглежда така: Генчо Генчев като управител на „Месна Компания Елтекс“ ООД, е оценил и продал по-голямата част от Свинекомплекса за 100 хил. лв. на Свилен Райчев, който не е платил и до днес. На този етап МКЕ няма други активи, но за сметка на това има дългове към „Лено“ АД, други доставчици, НАП, Община Добрич и др. за над 2 млн. лв.

В същото време Свилен Райчев е продал имота на „Кунд Инвест“ ООД за 110 хил. лв., а последното го е отдало под наем на „Бигест Груп“ ЕООД за 300 лв. на месец за 25 години.

Истината е, че по-голямата част от Свинекомплекса е „заграбена“ на 30.05.2016 г. от – „Кунд Инвест“ ООД срещу цена от 110 хил. лв., която навярно не е платена, след като групата около това дружество са убедили г-н Генчев, че това е в негов интерес.

Разбира се, „Лено“ АД завежда съдебно дело за отмяна на фиктивните прехвърляния още през 2016 г., като на 7 октомври 2020 г. Апелативен съд – гр. Варна постановява решение по въззивно търговско дело №204 по описа за 2020 г., с което обявява и двете продажби за недействителни спрямо „Лено“ АД. **Решението е потвърдено от Върховен Касационен Съд съгласно Определение №100 от 23.02.2022 г. по търговско дело №524 от 2021 г.** Така 6 години по-късно „Лено“ АД отново има право да се удовлетвори от този имот. Този факт не е отразен в репортажа!

През тези 6 години са проведени **22 неуспешни публични продани** на ипотекираната част на имота, а ЧСИ след всяка продан намалява цената по закон. Така на 23-рия път, за да спре обезценяването на имота, „Лено“ АД го придобива срещу дълга на 22.04.2022 г. за **486 хил. лв.** Тази оценка не е измислена от „Лено“ АД или от ЧСИ, **тя е резултат на липсата на интерес към Свинокомплекса като цяло, което говори за действителната му пазарна стойност.**

След този момент МКЕ вече не притежава никаква част от Свинокомплекса. **През 2016 г. продава голямата част за 100 хил. лв., а малката част е продадено на публична продан през 2022 г. за 486 хил. лв.** Тоест на публичната продан „Лено“ АД заплаща почти 5 пъти повече за имот, който е почти 3 пъти по-малък.

След влизане в сила на решението на ВКС през 2022 г. „Лено“ АД инициира публична продан на голямата част от Свинокомплекса – собственост на „Кунд Инвест“ ООД. Извършват се нови оценки. В процеса става ясно, че в Свинокомплекса отдавна не се отглеждат свине, състоянието му е отчайващо и занемарено. Самият Генчев пред камера заявява, че свине не се отглеждат от над 6 години. Г-н Генчев, вероятно с разрешението на „Кунд Инвест“ ООД, вече живее в Свинокомплекса и отглежда домати и други посеви на неговата територия. Предполагаме, че тази нецелесъобразна експлоатация е довела до допълнително увреждането на Свинокомплекса. Извън това, голяма част от движимите вещи – силози, инструменти, МПС-та, и други съоръжения са изнесени. **И най-вече, вписаният договор за наем за 25 години е тежест, която би отблъснала всякакъв интерес от потенциален купувач.**

Издадени са три независими оценки от експерти. Основната оценка, изготвена от инж. Нели Василева на 02.08.2022 г. остойносттава имота на **1,523,440 лева**, другите две съответно на **538,025 лева** и **3,798,200 лева**. В изпълнение на законовите процедури, ЧСИ е определил средно-аритметична пазарна стойност на имота от тях в размер на

1,953,222 лева, като публичната продава е тръгнала на законовите 80% от тази стойност или **1,567,612 лева**.

На 29.11.2022 г. се явява единствен наддавач за имота - „Лено Инс“ ЕООД с предложена цена от **1,577.564.32 лв.** Следва канонада от жалби срещу процедурата, но съдилищата на няколко инстанции потвърждават действията на ЧСИ и на 22.03.2023 г. с постановление за възлагане ЧСИ прехвърля имота от „Кунд Инвест“ ООД на „Лено Инс“ ЕООД. **Любопитното тук е, че „Кунд Инвест“ ООД губи имота година преди репортажа, МКЕ го е загубило през 2016 г., а самият г-н в Генчев в лично качество НИКОГА не го е притежавал.**

Остава да се разпределят сумите от тази публична продава, като правилото е, че първо се удовлетворяват вземанията на „Лено“ АД, а остатъка се превежда на бившия собственик „Кунд Инвест“ ООД. В този момент Генчо Генчев, като управител на МКЕ започва да подава множество жалби и възражения срещу „Лено“ АД, за да оспори дълга на кредитора, въпреки че такова оспорване обслужва само интересите на „Кунд Инвест“ ООД.

Тук е редно да се разясни връзката между цитираните лица:

Генчо Генчев, не е собственик, а управител на МКЕ до октомври 2023 г. Преди 1989 година е бил директор на Свинокомплекса и след това е участвал в приватизацията му. В Търговския регистър има данни, че г-н Генчев е ЕСК на МКЕ до 2009 г. От 2012 г. до 2016 г. неговата дъщеря Жена Колева е била съдружник с 70%, след което продава дяловете си на Бейнур Реджеп. Тук се крие друга манипулация в репортажа на г-жа Ивайлова – **целият казус МАНИПУЛАТИВНО ЗА ЗРИТЕЛИТЕ е представен като личната и семейната драма на г-н Генчев в борбата с финансовата институция.** Това категорично не е така – това е търговски казус, между Свинопроизводител и финансираща институция. Свинокомплексът е бизнес, който явно не е развиван

адекватно и е докаран до фалит и свръхзадлъжнялост, докато активите са разпродадени от управителя – г-н Генчев.

Адв. Диан Колев не е адвокат на Генчо Генчев, както е представен в репортажа, той участва в съдебните и извънсъдебните спорове между „Лено“ АД, МКЕ, „Кунд Инвест“ ООД и „Бигест Груп“ ЕООД от 2015 г. В много от делата той представлява всички или някои от изброените фирми (без, разбира се, „Лено“ АД). Още през 2016 г. участва в структурирането на фиктивните сделки. По неофициални данни, той е кум на **Борис Манолов** – съдружник и управител в „Кунд Инвест“ ООД и едноличен собственик и управител на наемателя „Бигест Груп“ ЕООД и защитава основно неговите интереси. **Адв. Диан Колев многократно е казвал „имотите са наши, ние ще се оправяме с Генчо“, преговаряйки от името на „Кунд Инвест“ ООД, а в съдебно заседание е защитавал сделките от 100 хил. лв. и 110 хил. лв. като напълно реални и на реални цени.**

Както казахме по-горе, „Кунд Инвест“ ООД е печелившата фирма от сделките, тъй като придобива т. нар. имот „за 10 милиона“ за 110 хил. лева. Така фирма на 10 дни с 2 лв. капитал става „мултимилionна“. Към момента съдружници с по 50% са **Борис Манолов** и **Иван Василев Петлешков**. Иван Петлешков е собственик на **Трафик СОТ** и **TrafficNews** (в групата са и **GlasNews.bg**, **PlovdivTime** и **PlovdivNow**. **Част от екипа на Glasnews.bg е разследващият журналист Тина Ивайлова - <https://glasnews.bg/page/team/>**). Същата води рубрика **Glas с Тина Ивайлова по bTV**.

По всичко личи, че репортажът е пристрастен, в него са представени неистини, непълни истини и манипулативно отбрани истини. Изрично поискахме информация от г-жа Тина Ивайлова за това кой е подателят на сигнала, по който работи. Отговор не получихме. **Видно от всичко по-горе имаме сериозни опасения, че репортажът на г-жа Ивайлова обслужва бизнес интересите на Иван Петлешков.**

Всички посочени данни се базират на публични и достоверни източници като съдебни решения, справки от Търговски и Имотен регистър към Агенция по Вписванията, справки в регистър на Публичните продани на ЧСИ и други. Изразяваме готовност да изпратим доказателства в полза на всяко едно твърдение, но предвид огромния им обем и нуждата за бърза реакция, ще направим това допълнително.

За начало прилагаме:

1. Запитването от Тина Ивайлова до „Лено“ АД от 25.10.2023 г.;
2. Становището на „Лено“ АД в отговор от 02.11.2023 г.;
3. Списък с неверни, непълни и неправилно представени факти в репортажа на Тина Ивайлова от 17.12.2023 г.;
4. И-мейл от Георги Тонков до г-н Генчев от 17.08.2016 г.
5. Изрично пълномощно.

С уважение,

адв. Николай Поппалов

**Списък с неверни, непълни и неправилно представени факти в репортажа на
Тина Ивайлова, излъчен на 17.12.2023 г., в 8:30 ч. по програма bTV, със заглавие:
„Имот за милиони срещу заем от 350 000 евро. Разследване на Тина Ивайлова как бяха
загребени 130 декара“**

Период	Оспорвани факти и твърдения от репортажа	Становище по твърденията
Заглавие	Как един имот, оценен за близо 10 млн. лева бе загребен срещу заем от 350 хиляди евро?	Актуалната оценка на имота далеч не е 10 млн. лева. Не е налице заграване или грабеж. Това са тежки обвинения в престъпления, които не се базират на влезли в сила съдебни решения. Имотът е придобит от „Лено“ АД по законен начин и чрез съдебна санкция.
0-1:01	Тази част представлява резюме на целия репортаж	Тук се коментират опорните позиции на Генчо Генчев и адвокат Колев, които лежат на неверни и непълни факти. Ще обясним защо в съответните периоди на репортажа, в който са развити. Впечатление прави, че дори на тази резюмирана част от позицията на интервюираните се отделя повече време от становището на „Лено“ АД. В тази част резюмето е манипулативно и в комбинация със заглавието създава грешни впечатления при незапознатия зрител, че „Лено“ АД е ограбило човека Генчев и неговото семейство.
1:13 – 2:45	Тина Ивайлова твърди, че 1. Втората по големина свинеферма в България; 2. Стопанисва се от Генчо Генчев, който живее със семейството си там и произвежда; 3. Преди няколко години е имало животни; 4. 2007 г. са инвестирани 3.6 млн. лева	1. Свинекомплекс Карапелит далеч не е втората по големина свинеферма в България. Според публичните данни има десетки свинеферми с по-голямо производство и площ. Това е невярна информация, с която допълнително се засилва впечатлението за мащаба на „грабежа“. 2. Генчо Генчев, в качеството му на физическо лице, е представен като жертва на кредитора. Не става ясно кой е Генчо Генчев и в какво качество стопанисва комплекса. Казусът със свинефермата е търговски спор между Месна Компания Елтекс ООД и „Лено“ АД. С фигурата на Генчев се създава впечатление, че Свинекомплекса е негова лична собственост, той произвеждал свине и плащал заплати и неговото семейство ще остане на улицата. Това подвежда незапознатия зрител и създава впечатление, че това е лична трагедия, а не бизнес спор. 3. По официални данни в Свинекомплекса са се отглеждали свине до 2017 г. 4. Няма данни за такива инвестиции във финансовите отчети на Месна Компания Елтекс ООД.
2:46 – 3:54	1. Тина Ивайлова нарича кредита „безумен“; Генчев твърди, че: 2. му се наложило да потърси заем, защото цената на прасетата паднала; 3. Обадила се служителка	1. Заемът представлява стандартно рисково бизнес кредитиране. Към 2014 освен „Лено“ АД има множество други фирми, които отпускат такива кредити при такива лихвени проценти, които са оправдани от високия рисков профил на клиента. 2. Месна Компания Елтекс ООД (не Генчев) е потърсила заем, защото Свинекомплексът е бил обявен на публична продан още през 2014 г. за задължения към Първа Инвестиционна Банка и други частни кредитори

	<p>на „Лено“ АД, разбрала, че му трябва средства ... ние („Лено“ АД) има нужда да даде кредита, защото сега се развивала историята на фирмата и след няколко месеца ще го рефинансираме в банка.</p>	<p>(доставчици). С част от средствата по заема се заплатиха задълженията към тези кредитори, за да се спре продажбата на Свинокомплекса, а останалата част се инвестира за покупка на 218 свине майки и 7 нереза. Целта на кредита е да се стабилизира едновременно финансовото състояние и производството на Месна Компания Елтекс ООД.</p> <p>3. Месна Компания Елтекс ООД (не Генчев) само е потърсило финансиране от „Лено“ АД, кредиторът е обследвал икономическите обстоятелства и рискове и е решил да отпусне такова финансиране (а не, за да развива историята си). „Лено“ АД никога не е обещавало да рефинансира кредита в банка, а само сме давали съвет на г-н Генчев, че това би бил добър изход от ситуацията.</p> <p>Тези неверни твърдения в комбинация създават впечатление, че кредита е даден на сила по инициатива на „Лено“ АД и че Генчев (в лично качество) е жертва на този подход.</p>
3:55 – 4:52	<p>Генчев твърди, че:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Скоро след като е взел кредита, разбира, че не може да го плаща заради голямата лихва; 2. Адвокатския хонорар за кредита бил 5 хил. лв. ... 5 хил. лв. за 5 странички. 3. На месец се падаше към 18 хил. лв. лихва ... платихме някъде около 200 хил. лв лихви 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Лихвата е известна за Месна Компания Елтекс ООД. Тя и всички други клаузи по договора са коментирани преди да бъде подписан и отпуснат кредитът, както самият Генчев потвърждава по-рано. Към кредита е заложен погасителен план с всички вноски по дати и размери. Невярно е, че той е разбрал за задълженията си, едва след като е усвоил. 2. Това за което Генчев говори и е показано като извадка от договора във видеото в размер на 5191.53 лв. са нотариални разходи и разходи за Агенция по вписванията за вписване на договора и ипотека. Извън това договорът е 24 страници и е изключително сложен, заради усложненото състояние на Месна Компания Елтекс ООД, към него има залог на свине майки и нерези и Нотариален акт за ипотека, както и редица други придружителни документи. Т.е. дори това да бяха хонорари за адвокати, при материален интерес от 350 хил. евро хонорарът всъщност е незначителен. 3. В обстоятелствената част подробно е описано какво е платил доброволно кредитополучателят и какви са били вноските му – твърдението на Генчев е невярно.
4:53 – 5:17	<p>Тина Ивайлова твърди, че:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. са ипотекирани са около 40 дка от свинофермата, която е с обща площ от 130 дка., с 30 хил. кв.м. са застроени. Това са тези огромни халета за отглеждане на животни, складове, кланица и административни сгради. 2. Целият имот е оценен на около 10 млн. лв., а ипотекираната част на 4 млн. лв. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ипотекираната част от Свинокомплекса е с площ от 39,259.00 дка. В тази част от имота има 8 едноетажни селскостопански сгради (халета) с обща застроена площ от 11,423.00 кв.м. 2. За Свинокомплекса са извършвани множество експертни оценки с различни резултати, вариращи от 500 хил. лв., през 2-3 млн. лв., до общо 9.4 млн. лв. Според действителните сделки със Свинокомплекса, които представляват реална оценка на имота, цената му е около 2 млн. лв. 3. Трябва да се има предвид и че една оценка е адекватна до 6 месеца от изготвянето ѝ, т.е. не може в края на 2023 г. да се цитира оценка от 2016 г.
5:25 – 6:25	<p>Адв. Диан Колев твърди че:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Генчев не усвоил 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Пълната сума по кредита е усвоена от „Месна Компания Елтекс“ ООД. За същата сума е издаден изпълнителен лист от българския съд, че се дължи. По някои от делата са

	<p>пълната сума на кредита а 310 хил. евро; 2. Кредиторът е получил 165 хил. евро под формата на лихва.</p>	<p>изготвени съдебно-счетоводни експертизи, които също потвърждават, че сумата е усвоена от кредитополучателя; 2. Доброволно „Месна Компания Елтекс“ е заплатило общо 5 вноски в общ размер от около 45,000 евро.</p>
6:26 – 6:47	<p>Генчев се оплаква, че не знаел какво да прави – да се бори ли да, произвежда ли да наема адвокати ли.</p>	<p>Отново се акцентира на фигурата на Генчев като негова лична драма, въпреки че това е спор между „Лено“ АД и Месна Компания Елтекс ООД, в което той не участва като съдружник от 2009 г. насам.</p>
6:48-7:43	<p>Тина Ивайлова и адв. Диан Колев твърдят, че: 1. „Лено“ АД е водило дела за 3 млн. лв. на база клауза за неустойка; 2. 2 пъти по 160 хил. евро, два пъти по 180 хил. евро и един път 350 хил. евро, представляват 2.1 млн. лв. неустойка; 3. Неустойката не е върху неплатената вноска, а върху цялата сума, оставаща за плащане, въпреки че тя не е изискуема в пълен размер към съответния момент.</p>	<p>1. „Лено“ АД е водило дела, въз основа на които е получило следните изпълнителни основания: • ИЛ от 27.01.2016г. при РС-Силистра по ч.гр.д. №91/2016г. за 50,000.00 евро част от главницата; • ИЛ от 25.04.2016г. по ч.гр.д. №1048/2016г. при РС-Добрич 75,742.25 евро договорна лихва от 12.09.2015г. до 13.04.2016г. • ИЛ от 12.08.2019г. при РС-Добрич по ч.гр.д. 2810/2019г. за 300,000.00 евро главница и 166,000.00 евро неустойка за забава от 06.08.2016г. до 12.07.2017г.; • ИЛ от 07.01.2021г. при РС-Силистра по ч.гр.д. №1631/2020г. за 178,850.00 евро неустойка за забава от 28.10.2017г. до 28.10.2018г. • ИЛ от 25.02.2021г. при РС Силистра по ч.гр.д.№232/2021г. за 178,850.00 евро неустойка за забава 29.10.2018г. до 29.10.2019г., 71,302.00 лева – законна лихва за забава • ИЛ от 23.10.2023г. по ч.т.д. №565/2023г. при ОС-Варна за 160,000.00 евро неустойка за забава от 01.02.2022г. до 15.03.2023г. Общо присъдените до момента суми са в размер на 1,145,898 евро. 2. Видно от горното сметките на адв. Колев не отговарят на истината. 3. Поради неизпълнение на задълженията по договора, кредиторът е обявил заема за предсрочно изискуем с нотариална покана, връчена на 14.01.2016г. от нотариус Румен Тодоров при РС-Силистра. От този момент заемът се дължи в пълен размер. Видно от горното всички присъдени неустойки са за периоди след 14.01.2016 г., като неустойката е начислявана на цялата дължима сума по главница.</p>
7:44 – 8:28	<p>Тина Ивайлова твърди, че: 1. Докато текат делата ипотекирания имот от 40 дка е отнет от ЧСИ и е възложен на свързано с кредитора дружество, като е оценен за сумата от едва 460 хил. лв. – имот, който преди това е оценен на около 4 млн. лв. 2. Така кредиторът си е възстановил около 230 хил. евро, отделно е получил</p>	<p>1. След като държавните съдилища присъждат описаните по-горе суми, те издават на „Лено“ АД изпълнителни листи. Те се предават на ЧСИ, който отново кани длъжника да ги плати доброволно. Той отказва и през 2016 г. ЧСИ насочва изпълнението към единственото ликвидно имущество на длъжника - ипотекирания имот. Имотът не е отнет от ЧСИ, а е продаван на публична продан в продължение на 6 години от 2016 до 2022 г. Проведени са 23 публични продани на имота, които съгласно закона текат по един месец. След като не се е явявал купувач и проданите са били неуспешни, съгласно законовите правила се е намалявала стойността на имота, за да се привлекат потенциални купувачи. 22 пъти в продължение на 6 години не е имало купувач, който да</p>

	<p>165 хил. евро до този момент. Адв. Диан Колев заключва: 3. За 600 хил. лв. ти имаш да взимаш 3 млн. лв., това е схемата, по която работят т. нар кредитодатели.</p>	<p>предложи дори минимума. Така на 23-рия път, за да спре обезценяването на имота „Лено“ АД го е придобило срещу дълга, а не свързано с „Лено“ АД дружество. Тази оценка не е измислена от „Лено“ АД или от ЧСИ, тя е резултат на липсата на интерес към Свинекомплекса като цяло, което говори за действителната му пазарна стойност. 2. Тези сметки не са верни и не отчитат всички разходи, които „Лено“ АД е направило по делата. Към днешна дата по кредита са платени общо (доброволно и принудително) около 378 хил. евро, от които 193 хил. евро главница и 114 хил. евро лихва. Така за 9 години и множество съдебни перипетии, прехвърлени имоти, ЧСИ такси и т.н. „Месна Компания Елтекс“ ООД изплаща на „Лено“ АД едва 378 хил. евро при кредит от 350 хил. евро. 3. Тези сметки не са верни, както е посочено по-горе. „Лено“ АД работи с множество клиенти и е уважавана финансова институция с над 10 години опит на пазара. Грешно е да се твърди, че това е моделът на работа.</p>
8:29 – 8:53	<p>Адв. Диан Колев твърди, че: 1. Факт е, че възнаградителната лихва от 30% поставя длъжника в практическа невъзможност да връща кредита; 2. Един от представителите на кредитора, който е основната фигура, заявил, че „Лено“ АД никога не са искали да си вземат парите, основната цел е да се придобие имота.</p>	<p>1. Лихва в този размер е напълно позволена от закона, комуникирана е ясно и е приета от кредитополучателя. Извън това има множество фирми, които оперират с такива и с по-високи лихви. Историята на нашите и техните клиенти показва, че при правилно планиране, те са напълно поносими и кредитния продукт върши работа. 2. Това е лъжа, не е вярно. Никой служител или представител на „Лено“ АД не е предоставял такава информация на адв. Диан Колев, може би затова той не казва точно кое е лицето, което му е казало това.</p>
8:54- 9:19	<p>Тина Ивайлова твърди, че ВКС прогласява неустойката по Договора за Заем за нищожна.</p>	<p>Нито ВКС, нито друг съд не е прогласявал неустойката по договора за нищожна. Въобще няма дело с такъв предмет. Напротив, както коментирахме по-горе, в полза на кредитора е присъдена неустойка от държавен съд и арбитраж многократно, т.е. клаузата е минала съдебна санкция и въз основа на нея се издават решения в полза на „Лено“ АД.</p>
09:36 – 09:42	<p>Адв. Колев твърди, че „Лено“ АД предявява дела в арбитражи – някои компетентни, други некомпетентни:</p>	<p>Отбелязваме, че „Лено“ АД е образувало дела в два арбитража – Арбитражен съд при Стопанска Асоциация – гр. Пловдив (АССАП) и Арбитражен съд при Асоциация Български Арбитражен Съд (АСАБАС). АССАП е арбитражен съд съгласно Договора за Заем; АСАБАС е арбитраж, уговорен между „Лено“ АД и „Месна Компания Елтекс“ ООД в допълнителна спогодба, сключена за доброволно уреждане на отношенията.</p>
10:08 – 10:22	<p>„Лено“ АД е депозирало искания за незабавно изпълнение през 2020 г. и 2022 г.</p>	<p>През 2022 г. няма депозирани заявления за издаване на заповед за незабавно изпълнение.</p>

10:23 – 10:38	Тина Ивайлова - Паралелно докато текат дела за действителността на вземанията, по образуванияте изпълнителни дела текат описи и продажби на имотите, защото по закон докато текат съдебните дела те имат право да разпродадат всичко.	Информацията е подвеждаща. В хода на изпълнителните дела, са издавани нови изпълнителни титули и малка част от тях са оспорвани. Към днешна дата всички изпълнителни листи са стабилизирани и не са оспорени/ са неуспешно оспорени. Извън това, съгласно действащия Граждански-процесуален кодекс, длъжникът по изпълнително дело има възможност да спре изпълнението, стига да са налице изискванията на закона. МКЕ ООД през 2022 г. на няколко пъти беше депозирало в няколко съдилища в България молби за спиране на изпълнителните дела. Нито един съд не уважи молбите, поради което и изпълнението не беше спряно. Вискателят има право да продаде имуществото, спрямо което е насочено незабавното изпълнение. Твърденията на Тина Ивайлова, че по закон „докато текат съдебните дела те имат право да разпродадат всичко“ първо са неверни, на второ място са заблуждаващи.
10:39 – 10:48	Тина Ивайлова твърди, че през 2023 г. следва и ново дело в нов арбитражен съд, който не е вписан като компетентен по Договора.	АСАБАС не е вписан като компетентен в Договора - той е компетентен съгласно сключена спогодба между „Лено“ АД и МКЕ ООД през 2023 г. Пред същия МКЕ са признали заведените искиове и изрично са дали съгласие спорове между страните да бъдат разглеждани съгласно правилника му.
10:49 – 10:56	Непосредствено след като Тина Ивайлова твърди: „през 2023 г. следва и ново дело в нов арбитражен съд, който не е вписан като компетентен по Договора“ , в репортажа отново Тина Ивайлова заявява, че са запорирани пенсията на Генчев и заплатата на дъщеря му, които са съдължници по Договора за Заем	Изопачаване на истината – според така поднесената от Тина Ивайлова информация, за зрителя остава впечатление за свързаност между образуваното дело в АСАБАС и наложените запори на пенсията на Генчев и заплатата на дъщеря му. Представена от журналиста информация не отговаря на обективната истина и последователността на събитията. Следва да се отбележи, че „Лено“ АД от 2016 г. води изпълнителни производства срещу МКЕ ООД, Генчо Генчев и неговата дъщеря. Всичките са солидарни длъжници по Договора за Заем. Първите запори датират още през 2016 г. по дела образувани при ЧСИ рег.№810 Николай Ников и ЧСИ рег.№737 Лучия Тасева. От думите на Тина Ивайлова, зрителят би заключил, че заради делото в АСАБАС са наложени запори на Генчев и дъщеря му. Както казах – това не отговаря на обективната истина. Всъщност по делото от 2023 г. Генчев и дъщеря му въобще не са страна.
10:57- 11.14	Генчо Генчев, твърди, че <i>„многократно им се молах даже, Георги Тонков, откровено го казвам, по телефона ме псуваше на майка, и каза: Генчев, ще те направя бедняк, ще те изхвърля на пътя, тебе и цялото ви семейство ще ви направя просяци“</i>	Думите, които са излъчен в ефир, са откровени лъжи и не почиват на истината. Това са думи, които могат да се тълкуват като клевета спрямо г-н Георги Тонков, който ако прецени, може да потърси защитата на правата си в съда. Прилагаме и-мейл от Георги Тонков към г-н Генчев от 17.08.2016 г., от който ясно се вижда с какъв тон комуникира г-н Тонков. Не само уважителен, но се вижда, че нито „Лено“ АД нито г-н Тонков имат интерес към Свинокомплекса – напротив търси се решение да бъде рефинансиран заем.

11:19 – 11:24	Тина Ивайлова твърди: <i>„Изпълнителният директор на фирма „Лено“ АД Георги Тонков отказа да разговаря с екипа ни“.</i>	Откровена лъжа – Георги Тонков не е и никога не е бил изпълнителен директор на „Лено“ АД. Това лесно може да се види от Търговския регистър, който е публичен и тази услуга е свободна и безплатна за всички граждани. Учудени сме от факта, че разследващ журналист допусна такава съществена грешка при представянето на фактите пред телевизионната аудитория. Но дали е грешка или е поръчка – не може да твърдим със сигурност.
11:25 – 11:50	Тина Ивайлова представя официалното становище на „Лено“ АД, като мъжки глас в ефир чете незначителна като обем част от него.	В официалното становище, което е близо 5 страници, са засегнати много теми, които умишлено по една или друга причина не са цитирани в ефира на телевизията. Липсва баланс в представянето на позициите, а веднага след като се изчита незначителна част от становището се дава доста по-дълго ефирно време на адв. Колев за коментар.
11:49 – 12:00	Генчев твърди: <i>„Аз се стараех, даже близо 200 000 лв. лихви му платих, предлагал съм му варианти за решаване на проблема, те отказаха“.</i>	Лъжа – По-рано описахме точно колко са заплатени по кредита от длъжника доброволно и колко общо. Всичко това е установено в рамките на съдебен и изпълнителен процес, счетоводни експертизи и други документи. Както става ясно огромната част до момента е платена чрез принудително изпълнение, много след разговорите за доброволно уреждане на отношенията. А по същество предложението на „Месна Компания Елтекс“ ООД за такъв изход, след като преустановиха плащанията по кредита, беше да отпуснем още пари с претекст, че вече тази инвестиция ще стабилизира производството.
12:39 – 12:49	1. Тина Ивайлова заявява: <i>„За да спаси свинефермата си, Генчев се принуждава да прехвърли фиктивно на негов дългогодишен работник част от дяловете на фирмата си, която е собственик на имотите.“</i>	1. От репортажа на Тина Ивайлова остава впечатлението, че заради всички съдебни дела, Генчев бил принуден да прехвърли дяловете си на трето лице. Това категорично за пореден път не отговаря на истината. По данни от ТР Генчев не е съдружник в МКЕ от 2009 г. – пет години преди „Лено“ АД да отпусне заема. 2. Историята на прехвърлянията на дружествените дялове отново е лесно и безплатна достъпна в Търговския регистър за всички граждани, като за втори път опитен разследващ журналист поднася непроверена информация в ефир. 3. Фиктивното прехвърляне на дялове е представено от журналистката, като нещо позитивно и необходимо, без да се подчертае, че по този начин се цели единствено и само увреждане на кредиторите.
12:50 – 13:50	Относно твърденията за прехвърляне на дружествени дялове, Генчев <i>„Той се съгласи да получи тези дялове, март месец тази година отишли при него, качили го на сила в джипа и Бейнур, той полуграмотен, и отива и подписва продажбата на“</i>	„Лено“ АД не е страна по тези отношения и се ръководи от вписванията в Търговски регистър. Според вписаните обстоятелства Бейнур Реджеп и Тихомир Илиев, като собственици на Месна Компания Елтекс ООД са решили да освободят Генчо Генчев и да назначат нов управител, след което са сключили сделка Бейнур да продаде на Тихомир всичките си дружествени дялове, за съответната сума, която му е платена. Всички документи за прехвърлените дружествени дялове се обявяват по партидите на съответните фирми в Търговския регистър. Важно е да се отбележи, че и решенията и самата прехвърлителна сделка

	тези 70 % дялове за 5,000.00 лв. му дава и ги забравя“.	са заверени пред нотариус, който по закон е длъжен да се увери, че страните разбират и желаят последствията от сделката.
14:23 – 14:40	Адв. Колев заявява, че „Лено“ АД впоследствие предявява още една претенция от EUR 160,000 пред изключително некомпетентен съд, няма арбитражна клауза, която да насочва страните към този съд, който е Арбитражен съд при Асоциация Български Арбитражен Съд.	Отново неистина, заявена в ефира на телевизията. Както по-горе е описано Арбитражен съд при Асоциация Български Арбитражен Съд е компетентен арбитражен съд съгласно спогодба между „Лено“ АД и „Месна Компания Елтекс“ ООД. Самото дружество е участвало в съдебния процес и е потвърдило и в рамките на процеса, спорът да се гледа пред този арбитраж.
15:27 - 15 47	Тина Ивайлова заявява, че с новият управител, който както ясно е свързан е с кредитора, фирмата длъжник изтегля депозирани пред съда възражения към претенциите на кредитора и на практика се съгласява с всички свои задължения към „Лено“ АД и стабилизира изпълнителните му листове, издадени за нищожната неустойка.	Това не е вярно. По решения на съдружниците Бейнур Реджеб и Тихомир Илиев е сключена спогодба между „Лено“ АД и Месна Компания Елтекс ООД, по силата на която се правят взаимни отстъпки, за да се приключи доброволно спора. Спогодбата е сключена преди Борис Чернев да стане нов управител на длъжника. След вписването му, той довършва предприетите действия, съгласно спогодбата и волята на собствениците на Месна Компания Елтекс ООД.
15:48 – 16:09	В продължение на горното – Тина Ивайлова казва: „породени от тези обстоятелства за продан от частния съдебен изпълнител е обявена и другата част от свинефермата, която е от 90 дка. Този имот, в който живее Генчо Генчев, през 2016 г. е оценен за над 5 млн. лева, а е обявен за продан от 1.5 млн. лева.	Спогодбата между страните и действията по признание и взаимни отстъпки са края на лятото и есента на 2023 г. От друга страна Лено Инс ЕООД придоби имота на публична продан, обявена през 2022 г., далеч преди тези действия. Имотът не е бил изнесен на продан поради действията на новия управител. Имотът е изнесен на публична продан заради множеството необслужвани задължения на Месна Компания Елтекс ООД и успешно проведения иск по чл. 135 от ЗЗД, с който фиктивните продажни се обявяват за недействителни за „Лено“ АД. Коментарът относно оценката отново не отразява пълната истина. В процедурата по продажба са изготвени 3 независими една от друга експертни оценки, за да се гарантира, че имотът ще бъде оценен адекватно и публичната продан ще тръгне от правилната цена. Оригиналната оценка, изготвена от инж. Нели Василева на 02.08.2022 г. остойността на имота на 1,523,440 лева. , другите две съответно на 538,025 лева и 3,798,200 лева. В изпълнение на законовите процедури, ЧСИ е определил средно-аритметична пазарна стойност на имота от тях в размер на 1 953 221.79 лева, като публичната продан е тръгнала на законовите 80% от тази стойност или 1,567,611.74 лева. Допълнително, процедурата по цялата

		продан е оспорена от длъжника, след което съда е потвърдил всички действия, т.е. приложен е допълнителен контрол над действията на ЧСИ, за да се гарантира, че законът е спазен.
--	--	--